

Sygn. akt IV P 30/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Marciniak

Ławnicy: Wiesława Krystyna Stańczyk, Beata Zwierzchowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. Ż.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o przywrócenie do pracy

I. Oddała powództwo;

II. Zasądza od powoda D. Ż. na rzecz pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV P 30/17

UZASADNIENIE

Powód D. Ż. pozwem z dnia 01 marca 2017r. (data wpływu do Sądu), sprecyzowanym pismem procesowym z dnia 17 marca 2017r. (k. 14), skierowanym przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. domagał się uznania za bezskuteczne dokonanego mu w dniu 13 lutego 2017r. wypowiedzenia umowy o pracę, a po jego upływie przywrócenia do pracy.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że u pozwanego jest zatrudniony jako ratownik medyczny – kierowca karetki. W dniu 13 lutego 2017r. pracodawca wypowiedział mu umowę o pracę zarzucając naruszenie obowiązków pracowniczych w dniu 15 grudnia 2016r. w zakresie prawidłowego zbadania pacjenta i udokumentowania tego. Powód podniósł, że po dokładnej analizie czynionych mu zarzutów, trudno jest mu się z nimi zgodzić, albowiem poza niewypełnieniem niektórych rubryk w karcie, nie opisał postępowania z pacjentem, zaleceń, uwag co do stanu ubrania pacjenta oraz innych szczególnych okoliczności. Zarzucił, że przyczyny jego wypowiedzenia należy szukać w chęci pozbycia się go z zespołu. (k. 2 akt).

W związku z upływem okresu wypowiedzenia, pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017r. wnosił o przywrócenie D. Ż. do pracy oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 49 akt).

To stanowisko powód podtrzymywał do końca postępowania przed Sądem (k. 77 akt,125).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik pozwanego wskazał, że powództwo jako bezpodstawne nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem doszło do naruszenia przez powoda obowiązków pracowniczych i zawodowych na stanowisku ratownika medycznego – kierowcy karetki. Przyczyną rozwiązania umowy było właśnie naruszenie obowiązków pracowniczych na stanowisku ratownika medycznego – kierowcy karetki w Zakładzie Pomocy (...), które miało miejsce w dniu 15 grudnia 2016r., a o którym pracodawca powziął wiedzę w dniu 01 lutego 2017r. Naruszenie przez powoda obowiązków polegało na niedopełnieniu powierzonych czynności i obowiązków podczas wyjazdu podstawowego zespołu ratownictwa medycznego nr (...) w dniu 15 grudnia 2016 roku, przebiegającego od zadysponowania o godzinie 07:34 do powrotu o godzinie 08:36, do pacjenta w miejscowości P. gm. O.. Wyjazd dotyczył osoby leżącej, co do której nie było pewności czy żyje. Z treści wypełnionego przez powoda dokumentu, tj. Karty Medycznych Czynności Ratunkowych, jak i notatek służbowych z dnia 26 stycznia 2017 roku sporządzonych przez powoda oraz p. Ł. S. (1) wynika, że powód nie dopełnił obowiązków ratownika medycznego zarówno w zakresie prawidłowego zbadania pacjenta, jaki i udokumentowania tego. Wskazał, że powód nieprawidłowo i w sposób niepełny wypełnił przedmiotową Kartę, co sam potwierdza w pozwie, a która to Karta stanowi źródło danych zarówno o pacjencie, jak i o wykonywanych czynnościach także dla Policji. Zaniedbania dokumentacyjne dodatkowo spowodowały konieczność ponownego wysłania kolejnego zespołu, tym razem specjalistycznego, który przeprowadził wszystkie wymagane czynności oraz w sposób pełny i prawidłowy wypełnił Kartę Medycznych Czynności Ratunkowych. Dalej pełnomocnik pozwanego zarzucił, że wbrew obowiązkowi wynikającemu z zakresu czynności powoda, dotyczącym starannego i sumiennego wykonywania obowiązków, wykonywanie czynności medycznych i dokumentowanie ich, po przyjeździe do pacjenta powód nie zbadał go należycie, nie opisał w sposób wyczerpujący w Karcie Medycznych Czynności Ratunkowych stanu pacjenta, w tym obrażenia głowy i innych okoliczności mogących sugerować udział w śmierci pacjenta osób trzecich, a co najmniej nie pozwalających wykluczyć ich udziałów w zgonie, co mogło mieć także znaczenie dla wezwanej Policji. W Karcie Zlecenia W. Zespołu (...) powód zaznaczył, że brak podejrzenia popełnienia przestępstwa, co w tym przypadku było niezasadne, a mimo to wydał Kartę Medycznych Czynności Ratunkowych Policji. Ponadto powód nie wypełnił karty w części dotyczącej obrażeń, układu oddechowego, źrenic, skóry, jamy brzusznej, tonów serca. Nie opisał postępowania z pacjentem, ani zaleceń, uwag co do stanu ubrania pacjenta oraz innych szczególnych okoliczności mających znaczenie w tym przypadku. Nie odnotował także, co leżało w zakresie jego obowiązków, okoliczności odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych z uwagi na zgon. Pełnomocnik pozwanego stanowczo zaprzeczył, aby wpływ na wypowiedzenie miały rzekomy konflikt powoda z kierownikiem Zakładu Pomocy (...) lub inne nie merytoryczne okoliczności. To powód za wszelką cenę szukał usprawiedliwienia dla swoich nieprawidłowych zachowań, oskarżając bezpodstawnie innych pracowników szpitala zamiast przeanalizować swoje postępowanie. W niniejszej sprawie i niedbalstwo powoda miało znaczenie dla Prokuratury, która zmuszona była ponownie wezwać karetkę, a także dla (...) Pogotowia (...) w P., która odnotowała nierzetelne i niedbałe udzielenie świadczenia i podwójny wyjazd do jednej sprawy, również oczekują wyjaśnień. (k. 27-28).

Swoje stanowisko pozwany podtrzymywał do końca postępowania przed Sądem (k. 49, k. 77).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. Ż. był zatrudniony w Wojewódzkiej Kolumnie (...) Sanitarnego w C. od dnia 27 sierpnia 1984r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca.

(Dowód: akta osobowe powoda cz. B – umowa o pracę z dn. 27.08.1984r. k. 1, zeznania powoda k.50-53, 123)

Zgodnie z Uchwałą nr 91/01 Sejmiku Województwa (...) z dnia 29 października 2001r. (...) w C. została przejęta i włączona w strukturę Wojewódzkiego Szpitala (...) w C., który z dniem 01 stycznia 2002r. na podstawie art. 23¹

k.p. stał się pracodawcą powoda. Z dniem 01 sierpnia 2004r. powodowi powierzono obowiązki kierowcy w Zakładzie Pomocy (...).

(Dowód: akta osobowe powoda cz. B – pismo z dn. 26.11.2001r. k. 48, pismo z dn. 23.07.2004r. k. 69)

W związku z ukończeniem przez powoda Zespołu Szkół Policealnych w P. i uzyskania dyplomu ratownika medycznego, w drodze porozumienia zmieniającego z dnia 30 września 2010r. powodowi z dniem 01 października 2010r. powierzono stanowisko ratownika medycznego – kierowcy karetki w Zakładzie Pomocy (...).

(Dowód: akta osobowe powoda cz. B – porozumienie zmieniające z dn. 30.09.2010r. k. 104, dyplom k. 103)

Bezpośrednim przełożony powoda był K. M. (1). W dniu 15 grudnia 2016r. zespół powoda o godz. 7:34 otrzymał wezwanie do miejscowości P., gm. O. do mężczyzny leżącego na wjeździe do posesji. W zespole (...) powód był kierownikiem, a Ł. S. (1) kierowcą. Dokumentację z tego wyjazdu wypełniał powód jako kierownik zespołu. Wyjazd dotyczył osoby leżącej u wejścia na posesję w obrębie drogi publicznej, co do mężczyzny tego nie było pewności czy żyje. Tego dnia według pomiarów ze stacji Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Państwowego Instytutu (...) w M. temperatura powietrza w godzinach 6:00 – 13:00 wynosiła od 0,4 st. C do 1,0 st. C. Przy czym pomiar wykonywany był w klatce meteorologicznej na wysokości 2 m nad powierzchnią gruntu. Na głowie mężczyzny znajdowały się dwie rany, ciało było ubłocone, leżało w kałuży zabarwionej na kolor brunatno – czerwony. Spodnie mężczyzny były spuszczone na wysokość kolan. Na jednej nodze był but, na drugiej jedynie skarpeta. Kalesony były ściągnięte na wysokość bioder. Widoczne były też na kołnierzyku koszuli która mężczyzna miał na sobie plamy koloru brunatno – czerwonego. Twarz mężczyzny była pokryta błotem z widocznymi zabrudzeniami koloru brunatno – czerwonego na skroniach i czole, głowa w tylnej części także była zabrudzona w/w substancją, której szczególnie dużo było w części górnej głowy i za uszami. Zespół w składzie powód oraz Łukasz S. nie przeprowadzili badania mężczyzny, który winien być zbadany za pomocą badania fizykalnego – czyli rękoma i wzrokowo. Zespół powoda przekazał Policji informację o braku udziału osób trzecich, braku widocznych obrażeń. Zespół powrócił z wyjazdu o 8:36. W związku z faktem, że przybyli na miejsce zdarzenia Policja i Prokurator stwierdzili że występują obrażenia, które mogły nasuwać wątpliwości co do przyczyn ich powstania ok. godz. 11:00 został wysłany drugi zespół – specjalistyczny w składzie lekarz H. M., oraz dwóch ratowników. Stwierdzili w obecności Policji i Prokuratora, że na głowie mężczyzna ma świeżą ranę w okolicy potylicznej, podbiegnięcia krwawe, wokół była krew. Zespół nie miał problemu z rozebraniem mężczyzny. W sposób prawidłowy drugi zespół medyczny wypełnił też Kartę W.. Podczas, gdy zespół w składzie powód oraz Ł. S. (1) wypełnili kartę w sposób niepełny, niekompletny. Powód jako ratownik medyczny nie mógł stwierdzić zgonu, co zrobił w dokumentacji z wyjazdu, czynności tej może dokonać jedynie lekarz. Wobec czego mężczyzna ten miał dwie różne daty stwierdzenia zgonu. Nie zostały w karcie z wyjazdu zespołu powoda wpisane obrażenia zewnętrzne, rany, stłuczenia, które stwierdził drugi zespół. Nie wypełniono rubryk – kolor skóry, źrenice, reakcja na światło, układ oddechowy, tony serca, elektrokardiogram. Świadczy to o tym, że badania te nie zostały wykonane. Były niejasne okoliczności zgonu mężczyzny, przyczyna zgonu nieznana i nie wykluczono udziału osób trzecich. Gdyby zostały wykonane w sposób prawidłowy czynności pierwszego zespołu, którego kierownikiem był powód nie byłoby konieczności wezwania drugiego zespołu, który w czasie gdy uczestniczył w czynnościach w miejscowości P. był wyłączony z innych zleceń, ratowania zdrowia, życia pacjentów, a karetek w Powiecie (...) są dwie, w tym jedna specjalistyczna z lekarzem.

(Dowód: zeznania świadka M. M. (1) – k. 53-55, zeznania świadka K. M. (1) – k. 78-80, częściowe zeznania świadka Ł. S. (1) – k. 80-81, zeznania pozwanego – w jego imieniu dyrektora A. K. (1) – k. 123-124, protokół oględzin miejsca i osoby – k. 98-100v, opinia z przeprowadzonych badań chemicznych – k. 102-104, protokół oględzin i otwarcia zwłok – k. 105-108)

Kierownik drugiego zespołu – dr M. przekazał kierownikowi Zakładu Pomocy (...) informację o tych brakach. Po powzięciu tej wiedzy, K. M. zadzwonił do powoda - jako kierownika pierwszego zespołu (podstawowego) o wyjaśnienia w tej sprawie. Ponieważ nie uzyskał wystarczających wyjaśnień poprosił o takie obu członków zespołu na piśmie. Zostały one złożone 26 stycznia 2017r. Po uzyskaniu wyjaśnień od członków zespołu w składzie powód i Ł. S., kierownik

(...) przekazał na przełomie stycznia I LUTEGO 2017r. informację o sprawie dyrektorowi A. K. (1), który po zapoznaniu się z nią powziął decyzję o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę za wypowiedzeniem.

(Dowód: zeznania pozwanego – dyrektora A. K. – k. 123-124, zeznania świadka K. M. – k. 78-80, zeznania świadka M. M. – k. 53-55)

Nieprawidłowe wykonanie czynności przez zespół podstawowy, którego kierownikiem był powód spowodowało konieczność zadysponowania na wniosek organów ścigania drugiego zespołu z udziałem lekarza, wyłączając tym samym ten zespół z wykonywania przez nich innych czynności ratujących zdrowie i życie pacjentów z tego terenu przez ponad godzinę. Wygenerowało to dla pozwanego szpitala dodatkowe koszty. Stworzyło niebezpieczeństwo dla pacjentów. Nieprawidłowo wypełniona dokumentacja z wyjazdu naraziła szpital na karę z Narodowego Funduszu Zdrowia, której wysokość stanowiąca nawet 2% przychodu szpitala może sięgać nawet milionowych kwot.

(Dowód: zeznania pozwanego – dyrektora A. K. – k. 123-124)

Pismem z dnia 06 lutego 2017r. pozwany poinformował (...) Związek Zawodowy (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. W odpowiedzi Komisja Zakładowa nr (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. sprzeciwiła się zamiarowi wypowiedzenia powodowi umowy o pracę.

(Dowód: powiadomienie związku zawodowego z dn.06.02.2017r. k. 4-5 akt sprawy, odpowiedź związku zawodowego z dn. 10.02.2017r. i k. 6-7 akt sprawy)

W dniu 15 lutego 2017r. powodowi zostało wręczone na piśmie oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zawartej w dniu 27 sierpnia 1984r. na czas nieokreślony z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 maja 2017r. Jako przyczynę podano mu naruszenie obowiązków pracowniczych na stanowisku ratownika medycznego – kierowcy karetki w Zakładzie Pomocy (...), które miało miejsce w dniu 15 grudnia 2016r., o którym pracodawca powziął wiedzę w dniu 01 lutego 2017r. Naruszenie obowiązków polegało na niedopełnieniu powierzonych czynności i obowiązków podczas wyjazdu podstawowego zespołu ratownictwa medycznego nr (...) w dniu 15 grudnia 2016 roku, przebiegającego od zadysponowania o godzinie 07:34 do powrotu o godzinie 08:36, do pacjenta w miejscowości P. gm. O.. Wyjazd dotyczył osoby leżącej, co do której nie było pewności czy żyje. Z treści wypełnionego przez powoda dokumentu, tj. Karty Medycznych Czynności Ratunkowych, jak i notatek służbowych z dnia 26 stycznia 2017 roku sporządzonych przez powoda oraz p. Ł. S. (1) wynika, że powód nie dopełnił obowiązków ratownika medycznego zarówno w zakresie prawidłowego zbadania pacjenta, jaki i udokumentowania tego. Powód nieprawidłowo i w sposób niepełny wypełnił przedmiotową Kartę, która stanowi źródło danych zarówno o pacjencie, jak i o wykonywanych czynnościach także dla Policji. Zaniedbania dokumentacyjne dodatkowo spowodowały konieczność ponownego wysłania kolejnego zespołu, tym razem specjalistycznego, który przeprowadził wszystkie wymagane czynności oraz w sposób pełny i prawidłowy wypełnił Kartę Medycznych Czynności Ratunkowych. Wbrew obowiązkowi wynikającemu z zakresu czynności powoda, dotyczącym starannego i sumiennego wykonywania obowiązków, wykonywanie czynności medycznych i dokumentowanie ich, po przyjeździe do pacjenta powód nie zbadał go należycie, nie opisał w sposób wyczerpujący w Karcie Medycznych Czynności Ratunkowych stanu pacjenta, w tym obrażenia głowy i innych okoliczności mogących sugerować udział w śmierci pacjenta osób trzecich, a co najmniej nie pozwalających wykluczyć ich udziałów w zgonie, co mogło mieć także znaczenie dla wezwanej Policji. W Karcie Zlecenia W. Zespołu (...) powód zaznaczył, że brak podejrzenia popełnienia przestępstwa, co w tym przypadku było niezasadne, a mimo to wydał Kartę Medycznych Czynności Ratunkowych Policji. Ponadto nie wypełnił karty w części dotyczącej obrażeń, układu oddechowego, źrenic, skóry, jamy brzusznej, tonów serca. Nie opisał postępowania z pacjentem, ani zaleceń, uwag co do stanu ubrania pacjenta oraz innych szczególnych okoliczności mających znaczenie w tym przypadku. Nie odnotował także, co leżało w zakresie jego obowiązków, okoliczności odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych z uwagi na zgon.

Oświadczenie w tym przedmiocie zawierało pouczenie o prawie odwołania do Sądu Pracy.

(Dowód: rozwiązanie umowy o pracę z dn. 13.02.2017r. k. 3, akta osobowe powoda, zeznania pozwanego – dyrektora A. K. – k. 123-124)

Wynagrodzenie powoda D. Ż. liczone jak ekwiwalent na urlop wypoczynkowy wynosiło 5.523,20 zł brutto miesięcznie.

(Dowód : akta osobowe powoda - zaświadczenie o wynagrodzeniu z dn. 18.04.2017r.)

W niniejszej sprawie stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych i wyszczególnionych wyżej dokumentów, których prawdziwość nie była podważana przez strony oraz w oparciu o częściowe zeznania powoda, zeznania pozwanego – w jego imieniu zeznania dyrektora A. K. (1) oraz zeznania świadków: K. M. (1), M. M. (1) i częściowo Ł. S. (3).

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda w zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w zgromadzonym sprawie pozostałym materiale dowodowym. Za wiarygodne uznano zatem jej twierdzenia co do czasokresu zatrudnienia u pozwanego, zakresu obowiązków. W tym zakresie znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w szczególności w aktach osobowych powoda. W pozostałym zakresie zeznania powoda pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami świadków oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją, w tym przede wszystkim z dokumentacją z prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Ciechanowie śledztwa w sprawie nieumyślnego spowodowania śmierci Z. G. w nocy z 14 na 15 grudnia 2016r. w miejscowości P. tj. o czyn z art. 155 k.k. – protokołu oględzin miejsca, osoby, protokołu z oględzin i otwarcia zwłok czy opinii z przeprowadzonych badań chemicznych. Bezsporne było, że nie zostały przeprowadzone badania, które powinny być w tej sprawie wykonane, i to przyznał sam powód. Sporna była przyczyna nieprzeprowadzenia tych badań. Powód utrzymywał że nie było możliwości ich przeprowadzenia ze względu na panujące warunki atmosferyczne – niska temperatura w granicach -15 st. C. Zeznaniami w tym zakresie przeczy nadesłana przez (...) informacja, z której wynika, że temperatura jaka została zanotowana przez stację w M. z miejsca zdarzenia w godzinach 6:00 – 13: 00 wahała się 15 grudnia 2016r. w granicach 0,4 st. C – 1,00 st. C. Nawet zatem przy uwzględnieniu, że pomiar był robiony na wysokości 2 m nad powierzchnią ziemi nie sposób uznać za wiarygodne zeznań powoda że było – 15 st. C. Można było zatem przeprowadzić niezbędne badania i właściwie wypełnić dokumentację z wyjazdu, w szczególności kartę medycznych czynności ratunkowych zespołu, którym kierował powód. Niewiarygodne zdaniem Sądu są twierdzenia powoda, że nie udało się tego zrobić bo było tak zimno, że długopis zamarzał, tym bardziej, że część rubryk dokumentu została wypełniona. Braki w dokumentacji z wyjazdu – w karcie czynności ratunkowych jest podstawą do nałożenia na szpital przez NFZ kar finansowych, gdyż dokument ten stanowi główne źródło wiedzy na temat finansowanych przez NFZ czynności medycznych. Zdaniem Sądu prawdziwą przyczyną niedokonania badań oraz braków w Karcie Medycznych Czynności Ratunkowych było rutynowe i pobieżne podejście do obowiązków przez zespół którym kierował powód. Nie sposób uznać za wiarygodne twierdzeń powoda, że nie dało się zauważyć żadnych obrażeń zewnętrznych, nic podejrzanego powodowi się nie wydało, nie miał warkliwości co do ewentualnego udziału osób trzecich i taka też informację przekazał Policji. Z protokołu oględzin miejsca i osoby jasno wynika, że osoba znajdowała się w obrębie publicznym, u wejścia na posesję, była niekompletnie ubrana a właściwie częściowo rozebrana, miała rany głowy, zabrudzenia na głowie, twarzy, ubraniu w kolorze świadczącym, że mogła to być krew, co więcej mężczyzna leżał w kałuży, zabarwionej na kolor brązowo - czerwony, a powód tego „nie zauważył”. Zeznania powoda, w których twierdził, że prawdziwą przyczyną wypowiedzenia mu umowy o pracę była chęć pozbycia się go z Zespołu Pomocy (...) przez kierownika tego Zespołu (...) po tym, jak ten posądził go o sporządzenie anonimu do dyrektora Szpitala dotyczącego lobbingu oraz przymusowych składek dla kadrowej za załatwienie aneksów Sąd uznał za przejaw subiektywnych odczuć powoda, nie znajdujących potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. K. M. (1) nie podejmował decyzji o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę, nie ma on bowiem mocy decyzyjnej u pozwanego. Przedstawił on jedynie dyrektorowi K. informację o zdarzeniu z 15 grudnia 2016r. wraz ze złożonymi przez obu członków zespołu wyjaśnieniami. Nie składał też wniosku o zwolnienie powoda.

Zeznaniom pozwanego – w jego imieniu dyrektorowi A. K. (1) oraz świadkom M. M. (1) i K. M. (1) Sąd dał wiarę w całości. Ich zeznania były spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondowały i znalazły potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji, której wiarygodność nie była kwestionowana przez strony.

Zeznaniom świadka Ł. S. (1) Sąd dał wiarę w zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Twierdzenia świadka odnośnie samego zdarzenia z 15 grudnia 2016r. co do warunków atmosferycznych i przyczyn braków w wypełnieniu dokumentacji z wyjazdu Sąd nie dał wiary uznając, iż w części w jakiej pokrywają się z zeznaniami powoda są one przyjęta przez obu panów wersją stworzoną na potrzeby tego postępowania oraz prowadzonych przez pracodawcę wyjaśnień w tej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Ochrona pracownika w razie otrzymania wypowiedzenia wyraża się m.in. poprzez przyznanie mu prawa do wniesienia odwołania do Sądu Pracy, z żądaniem weryfikacji zasadności dokonanego wypowiedzenia. Rozpoznając powództwo Sąd Pracy bada po pierwsze czy wypowiedzenie jest zgodne z prawem, czyli czy zostały spełnione wymogi formalne, a po drugie, czy wypowiedzenie to jest uzasadnione. Sąd uwzględni odwołanie pracownika jedynie wówczas, gdy jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu.

Zgodnie z art. 30 § 3 i 4 k.p. oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę lub jej rozwiązaniu bez wypowiedzenia powinno być dokonane na piśmie. W oświadczeniu tym powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy o pracę. Według utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego przyczyna wypowiedzenia musi być konkretna, rzeczywista i prawdziwa, musi istnieć w dacie wypowiedzenia czy rozwiązania umowy (wyrok SN z dnia 1.10.1999r., OSNP 2001/4/118, wyrok z dnia 19.01.2000r. OSNP 2001/11/373, wyrok z dnia 12.12.2001r., PP 2002/5, str. 32). Podanie przyczyny pozornej (nieprawdziwej, nierzeczywistej) jest równoznaczne z brakiem jej wskazania (wyrok SN z 13.10.1999r., I PKN 304/99, OSNAPiUS 2001/4/118).

Według utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego to pracodawca jest obowiązany udowodnić zasadność wypowiedzenia, przy czym może to czynić tylko w oparciu o przyczynę, którą wskazał w wypowiedzeniu (wyrok SN z 19.12.1999 r. I PKN 571/98 OSNCP 2000/7/266). W przypadku zwalniania pracowników z powodu zmniejszania zatrudnienia pracodawcy przysługują uprawnienia wyboru pracowników do zwolnienia z pracy, przy zastosowaniu jednak obiektywnych i sprawiedliwych kryteriów i wyników ich pracy (wyrok SN z 19.12.1997 r. I PKN 442/97). Ocena doboru pracownika do zwolnienia powinna być poprzedzona badaniem wszelkich okoliczności sprawy – zarówno tych związanych bezpośrednio ze stosunkiem pracy (wykształcenie, kwalifikacje, staż pracy, stosunek do obowiązków pracowniczych, predyspozycje do zajmowanego stanowiska - wyrok SN z dnia 6.12.2001 r. I PKN 715/2000 PP 2002/10 str. 34). Kryteria powinny być jasne i precyzyjne, pozwalające na porównanie pracowników i ich kwalifikacji czy predyspozycji i dokonanie właściwego wyboru. Pracodawca nie ma obowiązku zastosowania kryteriów doboru pracowników do zwolnienia jedynie w przypadku gdy dokonuje likwidacji konkretnego stanowiska pracy zajmowanego wyłącznie przez danego pracownika i nie ma żadnego doboru pracowników do zwolnienia.

W odniesieniu do wymogów formalnych ustanowionych dla wypowiedzenia Sąd skonstatował, iż pozwany uczynił im zadość w piśmie zawierającym wypowiedzenie z dnia 13 lutego 2017r. Wypowiedzenie to spełniało wymogi formalne przewidziane w art. 30 § 3, 4, 5 k.p., a zatem wypowiedzenie zostało sporządzone w formie pisemnej, zawierało stosowne pouczenie o prawie odwołania do Sądu Pracy oraz wskazano w nim przyczynę wypowiedzenia. Ponadto pracodawca zgodnie z art. 38 k.p. powiadomił na piśmie reprezentującą powoda zakładową organizację związkową o zamiarze wypowiedzenia jej umowy o pracę na czas nieokreślony i podał przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy.

W niniejszej sprawie pozwany jako przyczynę wypowiedzenia powodowi umowy o pracę podał naruszenie obowiązków pracowniczych na stanowisku ratownik medyczny – kierowca w Zakładzie Pomocy (...), które miało miejsce 15 grudnia 2016r. a o którym pracodawca wiedzę powziął 01 lutego 2017r.

Zdaniem Sądu podana powodowi przyczyna była prawdziwa, rzeczywista, a także konkretna. Pracodawca w oświadczeniu datowanym na 13 lutego 2017r. wskazał najpierw przyczynę wypowiedzenia, zaś w dalszej części szczegółowo opisał na czym polegało to naruszenie i jakich obowiązków pracowniczych dotyczyło. Pierwszym przejawem naruszenia obowiązków pracowniczych było niedopełnienie czynności podczas wyjazdu zespołu podstawowego w składzie powód jako kierownik zespołu i Ł. S. (1) do pacjenta w miejscowości P.. I tu pozwany zarzucił powodowi niewłaściwe zbadanie pacjenta. Fakt ten został ustalony przez Sąd podczas procesu. Przyznał też to sam powód, że mężczyzna nie został zbadany, nie zostały przeprowadzone czynności, które w takiej sytuacji powinny zostać przeprowadzone. W ocenie Sądu nie zostały przeprowadzone żadne badania, których wynik można było ujawnić w Karcie Medycznych Czynności Ratunkowych. Zespół podszedł bardzo rutynowo do sprawy i na podstawie pobieżnych oględzin uznał, że mężczyzna nie żyje. Członkowie zespołu tłumaczyli brak badań warunkami atmosferycznymi, niską temperaturą, przymarzniętą odzieżą do ciała mężczyzny, przymarzniętymi powiekami, lecz okoliczności te nie zostały potwierdzone w toku postępowania. Instytut (...) (...) nadesłał informację, że tego dnia w tej miejscowości temperatura oscylowała niewiele, ale ponad 0 st. C. Nie można uznać za wiarygodne, że nawet jeśli w nocy była ona niższa to na tyle, że ciało mężczyzny było tak zmrożone, że nie sposób było wykonać jakichkolwiek czynności. Drugim zarzutem pozwanego było niewłaściwe i niekompletne wypełnienie Karty Medycznych Czynności Ratunkowych, która stanowi podstawowe źródło informacji dla NFZ o wykonanych czynnościach medycznych, zabiegach, badaniach finansowanych z NFZ. Bezsporne było pozostawienie wielu rubryk tego dokumentu niewypełnionych, źle wypełnionych, a także stwierdzenie zgonu przez ratownika, podczas, gdy czynności tej może dokonać jedynie lekarz. Karygodne było też stwierdzenie w w/w dokumencie, że nie zauważono żadnych obrażeń, zewnętrznych ran, ratownicy nie zauważyli nic niepokojącego w ubraniu mężczyzny w jego wyglądzie, otoczeniu w jakim się znajdował i informacje takie oraz o braku oznak udziału osób trzecich przekazano Policji. Wobec faktu, że przybyli na miejsce Prokurator i Policja zastali zwłoki w zupełnie innym stanie aniżeli wynikało to z dokumentów i informacji przekazanych przez zespół medyczny, konieczne było wysłanie kolejnego zespołu, tym razem z lekarzem, który stwierdził i wystąpienie ran, otarć na ciele mężczyzny i niepokojące oznaki bezpośredniego otoczenia zwłok i wreszcie stwierdził zgon. Skutkowało to wystąpieniem dwóch różnych godzin zgonu jednej osoby – jedna stwierdzona, choć w sposób nieuprawniony, przez ratowników i druga przez lekarza. Fakt wysłania po ponad 2 godzinach drugiego zespołu i to specjalistycznego był skutkiem niewłaściwego wykonania swoich obowiązków przez powoda i Ł. S. i spowodował wyłączenie tego zespołu z niesienia przez ponad godzinę pomocy mieszkańcom z tego terenu. Co było tym bardziej znaczące, że karetka na terenie Powiatu (...) jest zaledwie dwie, w tym jedna specjalistyczna z lekarzem.

Bez wątpienia powód dopuścił się naruszenia obowiązków pracowniczych jako ratownik medyczny, zaś jego postawa powoduje utratę zaufania społeczeństwa do osób, które winny nieść pomoc. Zwrócić należy uwagę, że pracodawca zastosował normalny tryb rozwiązania umowy o pracę, która jak każdy stosunek prawny podlega rozwiązaniu. Wina pracownika nie musi mieć postaci kwalifikowanej, zaś przewinienie nie musi być szczególnie ciężkie.

Powód nie wykazał, zdaniem Sądu, że istniały jakieś inne przyczyny aniżeli wskazane w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę, a zwłaszcza, że został zwolniona z pracy za to, że posądzono go za autorstwo anonimowego listu dotarł do dyrekcji pozwanego szpitala w sprawie stosowania mobbingu przez kierownika (...) K. M. (1) oraz zbierania „rzymusowych składek dla kadrowej”. Twierdzenia te w żaden sposób nie potwierdziły się i Sąd uznał, że są one subiektywnymi odczuciami, subiektywnym stanowiskiem powoda, nie znajdującym uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym.

W związku z powyższym dokonane powodowi wypowiedzenie należało uznać za uzasadnione i zgodne z prawem. Dlatego też Sąd oddalił powództwo o przywrócenie powoda do pracy.

Wobec faktu, że pozwany wygrał sprawę, a był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który złożył wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego należy mu się zgodnie z art. 98 k.p.c. zwrot kosztów procesu do których zalicza się wynagrodzenie jednakże nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Sąd zasądził więc od powódki na rzecz pozwanego wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180,00 złotych na podstawie

na podstawie § 9 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.